

25 de desembre del 2013

A qui correspongui aquesta carta,

Diuen que per dedicar-se amb aquesta professió és necessari tindre una vocació. Diuen que és bàsic tindre sang freda. Diuen que perquè una persona es dediqui a ser soldat no ha de ser egoista, sinó que ha de pensar en el bé que està fent a la pàtria i amb totes les persones que defensa.

Jo considero que tu i tots els teus companys que marxeu avui a Afganistan, a les cinc de la matinada, el dia de Nadal, sou persones que mereixeu el respecte de tots. Perquè vosaltres sou el que ningú més vol ser. Perquè aneu on ningú més vol anar. Perquè mireu el terror a la cara. Perquè ploreu, sofriu i encara així teniu esperança. Marxar tal dia com avui, acomiadar a la família i amics, i deixar la vostra ciutat amb el temor de no tornar, és una sensació que cap ésser humà hauria de sentir, per això, i torno a repetir, mereixeu el respecte de tothom.

Escric aquesta carta, però no sé en quines mans anirà a parar. Siguis qui siguis, et vull agrair l'esforç que estàs fent. Sé que és el teu treball, però també sé que no és fàcil. Així que per la meua part, em trec el barret i des del profund del meu cor, sense conèixer-te, et dic que admiro el que fas, i sobretot, tens tots els meus respectes.

Per acomiadar aquesta carta, m'agradaria regalar-te un dels pensaments que em va dir un senyor fa anys, quan parlàvem dels soldats com tu. "Dar ejemplo no es la principal manera de influir sobre los demás; és la única manera"

Salutacions,

Una persona